

Αρθρον δι' Ελευθερίας
/ οντιν Ακαδημίας

Μηδολογος 911000

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ

ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διά τὸ Ἑσωτερικὸν ἂνὰ 18
Φύλλα . . . . . Φρ. 10
Κατὰ Ἐξαμηνίαν 5
Διά τὸ Ἐξωτερικὸν 13

Αἱ καταχωρήσεις ἀποστέλλονται ἐλευθερὰ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Τὸ Γραφεῖον μένει ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 7 π. μ. μέχρι τῆς 8 μ. μ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ.

Ἐγγειῶν, διατριβῶν, γνωστοποιήσεων, κλπ. ὁ στίχος ἀπαξ . . . . . Λεπ. 10
πλέον ἢ πεντάκις 5

Διά τὰς συνδρομητὰς ἔκπρωσις 30 0/0.

Διά τὰς δικαστικὰς καταχωρήσεις γίνονται ἰδιαιτέραι συμφωνίαι.

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Εἰς τὰ μύγια τῆς συνειδήσεως ἡμῶν συναισθανόμεθα τὴν εὐθύνην τοῦ δημοσιογραφεῖν καὶ πολλάκις καθ' ἑαυτοὺς ἀνεμετρήταμεν μετὰ θλίψεως τὸ δυσανάλογον τῶν δυνάμεών μας πρὸς τὸ ὕψος καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων, τοῦ δημοσιογραφεῖν ἐπελήφθημεν ὡς παρέργου τινὸς πράγματος, ἐνῶ ἡ ἀξίωσις τοῦ διαφωτίζειν τὴν κοινὴν γνώμην περὶ τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀντικειμένων ἀπαιτεῖ γνώσεις ἐμβριθεῖς καὶ σχολὴν πρὸς καθημερινὴν μελέτην τῶν νεωτερισμῶν τῆς πολιτικῆς ἰδίως δὲ τῆς οικονομικῆς ἐπιστήμης, ἧτις εἰς τοὺς χρόνους τούτους τοῦ θετικισμοῦ καὶ τοῦ πραγματικισμοῦ εἶναι ἡ βάσις τῆς πολιτικῆς.

Ὅμως ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἀδυναμία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς ἣν ἀνθεμνήτα ἀνεδέχθημεν δὲν ταραττεῖ τοσοῦτον τὴν συνειδήτην μας ὅσον ὁ φόβος ἡμῶν μήπως ἐξ ἀδαρημοσύνης καὶ ἀπειρίας ἀκουσίως πεπλανημένας διαδίδωμεν ἰδέας περὶ τε τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων, περὶ ὧν ἐπιχειροῦμεν νὰ γράφωμεν.

Δὲν ταραττόμεθα ὑπερβολικὰ ὑπὸ τῆς ἀνικανότητος ἣν συναισθανόμεθα εἰς ἑαυτοὺς διότι εἰς τὸ δημοσιογραφικὸν γράδιον δὲν βλέπομεν πολλοὺς ἐν Ἑλλάδι ἐπιδιδόμενους ἐκ τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν ἀπεναντίας πλείστους παρατηροῦμεν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀνικάνους ἀναλαμβάνοντας τὸ δημοσιογραφεῖν χάριν βιοπορισμοῦ καὶ χάριν ἐξυπηρετήσεως φαριστικῶν συμφερόντων. Τοῦτο μᾶς παρηγορεῖ καὶ καθησυχάζει τὴν συνειδήτην μας ἐλπίζοντας ὅτι δὲν γινόμεθα τούτων οὔτε γελοιωδέστεροι οὔτε ἐπιβλαβέστεροι.

Μέγα πλεονέκτημα τῶν φιλελευθέρων πολιτευμάτων εἶναι ἡ διὰ τοῦ φωτός τῆς συζητήσεως μορφομένη περὶ πάντων γνώμη ἐκ τῆς ὁποίας βοήθουνται οἱ ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν. Ἡ δημοσιογραφία, οἱ σύλλογοι, τὰ συλλαλητήρια, ἡ Βουλὴ εἶναι ἐστία εἰς τὰ φιλελεύθερα Κράτη, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρῶνται τὰ ὄρῳντα ἐν τῇ πολιτείᾳ πρόσωπα οὐ μόνον φῶς ἐπὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἐκτελεῖν.

Κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ποιότητα τῶν μέσων τούτων τοῦ φωτισμοῦ εἶναι ἀνάλογος καὶ ἡ διδομένη αὐτοῖς βρῆθαι, ἡ δὲ ἀξία καὶ ποιότης τῶν μέσων τούτων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ ἐξ οὗ ταῦτα πηγάζουσι.

Ἵποτιθέμεντες ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐκτεταμένης ἐκλογικῆς περιφέρειᾶς ἀπηλλάγημεν ἀναντιρρήτως τῶν εἰς τὴν διοικητικὴν μηχανὴν παρεπιθεμένων προσκομμάτων καὶ εἰσῆλθοντες ἀνεπιφύλακτοι εἰς τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν τοῦ κατὰ τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τοῦ γενικοῦ συμφερόντος πολιτεύεσθαι, πάλιν ὡς ἔθνος ἀπειρον καὶ μάλιστα γῆδες ἐξελθὸν τῆς ξενικῆς δουλείας ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θέλομεν χωλαίνει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν γενικῶν συμφερόντων συμβουλευεῖν καὶ πράττειν τὰ βέλτιστα.

Γὰρ ἔθνη καθὼς καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν πολιτευόμενοι ὁμοιάζουσι βραχυπρόθετον καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ φράσωσι δι' ἀλλομάτων εἰς τὴν περιωπὴν τοῦ καλῶς κυβερνεῖσθαι, εἰς τὴν ἐβόταν ἄλλα ἔθνη μετὰ αἰῶνων ἀγωνίων καὶ μετὰ διαδοχὴν δι-

ρὰς πολιτευομένων, ἐκ τῶν ὁποίων πάντοτε οἱ τελευταῖοι ἦσαν κρείστωνος τῶν πρώτων.

Καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραξενευόμεθα ἐὰν καὶ ἡμεῖς εἰς νηπιώδη πολιτικῶς κατάστασιν εὕρισκόμενοι, καὶ τὰ μέσα ὧν διαθέτουμεν σήμερον, τὰ μέσα ὧς εἶπομεν τοῦ φωτισμοῦ τοῦ λαοῦ, εἶναι καὶ ταῦτα ἀνάλογα πρὸς τὴν κατάστασιν ταύτην.

Πρὸς τὰ μέσα ταῦτα ὡς εἶκός, οὐ μόνον ἡ κατάστασις τοῦ λαοῦ συμφωνεῖ ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐξουσίαι αἱ ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσαι. Οἷα ἡ κατάστασις αὐτῆ, τοιαύτη καὶ ἡ δημοσιογραφία τοῦ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τοῦ καὶ οἱ Δικασταὶ καὶ ὁ στρατὸς καὶ ἐν γένει πᾶσα αὐτοῦ δύναμις.

Ἐὰν τοῦτο ἦναι ἀληθὲς ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες δὲν δύναμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν νὰ μεταβάλλωμεν τὴν κατάστασιν ἐν ἀκαρεῖ διὰ σκηρικῆς τινος παιδιᾶς. Θὰ βαδίζωμεν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολὺ ἀκόμη μεταξὺ τριβόλων καὶ ἀκανθῶν ὡς ἐβάδιζαν ὅλα τὰ ἄλλα ἔθνη τὰ ὁποῖα ἐφθασαν εἰς τὸ σχετικῶς ἀνώτερον σημεῖον τοῦ καλῶς διοικεῖσθαι, καὶ θὰ φθάσωμεν Θεοῦ εὐδοκούντος εἰς αὐτὸ βαθμῆδόν καὶ προοδευτικῶς οὕτως ὥστε ὅτι σήμερον φαίνεται ἡμῖν ἐξέχον καὶ καλῶς κείμενον νὰ ἀντικαταστήσῃ βραχυπρόθετον ἐπὶ τῆς κρείστωνος.

Ἐὰν τοιαύτην ἀποκτήσωμεν περὶ τούτου πεποιθήσιν οὔτε ἀπελπισία οὔτε ἀκαίριος σπουδὴ πρὸς διόρθωσιν τῶν κοινῶν ἤθελε μᾶς καταλάβει, οὔτε ἠθέλωμεν παραξενεύεσθαι ἐὰν τοιοῦτός τις ἀνέλθει τὸ δημοσιογραφεῖν μὴ ἔχων τὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα στοιχεῖα, οὔτε ἐὰν ἄλλος τις ἐπιχειρῇ βουλευέσθαι ἢ ὑπουργεῖν ὁ ὁποῖος στερεῖται ὑπὸ ἀπολυτον ἐποψίν τῶν πρὸς ταῦτα ἀναγκαίων προσόντων.

Ἐὰν τοιαύτην ἠθέλωμεν ἀποκτήσῃ πεποιθήσιν ὅχι μόνον ἦτοσαν ἀπαιτητικὸν ἀλλὰ καὶ συγκρατατικώτερον ἠθέλωμεν εἶσθαι εἰς τὰς κρίσεις ἡμῶν περὶ τῶν προσώπων τῶν ὁποσδήποτε τῆς πολιτείας μετεχόντων. Δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ἡμεῖς νὰ κηρύξωμεν ὡς δόγμα πολιτικὸν τὴν ἀνοχὴν, διότι καὶ ἡμεῖς πεπεισμεθα ὅτι ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἡ ἀνοχὴ εἶναι δόλιος παράγων, ἀλλὰ διτχυρίζομεθα ὅτι ἐπιβλαβὴς ἀποβαίνει πᾶσα αὐστηρὰ ἐπικρισις καὶ πᾶσα συστηματικὴ κατά τινων ὀρισμένων πολιτευομένων ἐπιθεσις ἀφοῦ μάλιστα οὐδὲν ἔχομεν κρείττον ἀνὰ χεῖρας πρὸς ἄμεσον αὐτῶν ἀντικατάστασιν.

Συμφωνοῦμεν μὲ τὴν ἰδέαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπὶ πάντων καὶ περὶ πάντων δὲν καταδαρίζουσιν ἐὰν πρότερον οὐδὲν ἔχουσι σχέδιον ἐπὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ καταδαριζομένου. Ἐννοοῦμεν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη ἀπαιτεῖ πολλὴν ὑπομονὴν ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁσὸν τινα αὐταπαρνήσεως. Ἀλλὰ κατὰ τὴν θεωρίαν τοῦ μὴ ἀπαιτεῖν ἐν τῇ πολιτικῇ εἰμὴ τὸ σχετικῶς καλλίτερον ἐπὶ προσδοκίᾳ τοῦ κρείττονος, νομίζομεν ὅτι τὰς μεγίστας ὑπηρεσίας προσφέρουσιν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνθαρρύνουσι καὶ ἐμπυχόνουσι ἔστω καὶ τὰς μετριότητας ἐν ἐλλείψει τοῦ ἀρίστου. Ἀπ' ἐναντίας πιστεύομεν ὅτι οἱ πιέζοντες καὶ ἐπιχειροῦντες νὰ καταστρέψωσι καὶ αὐτὰς ὅταν ἐπιθῶντες καταστράφη αὐτῶν κρύπτονται οἱ δόλοισι καὶ οἱ κερδοσκοποῦντες ἐπὶ τῶν ἀμυστῶν τῆν κρείστωνος προσφέρουσι τῇ πατρίδι ὑπηρεσίαν.

Δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τούτων ὅτι ἀνεπιφύλακτος πρέπει νὰ δίδηται ὑποστήριξις εἰς τοὺς μετρίους καὶ τοὺς κοινούς πολιτευτὰς καὶ οὐδεὶς χαλινὸς καὶ οὐδεμία ἐξέλεξις πρέπει νὰ ἐπιβάληται εἰς τὰς ὁμάδας αὐτῶν καὶ τὰς πράξεις, μάλιστα φρονοῦμεν ὅτι εἰς αὐτοὺς πρέπει νὰ δίδηται διηγεκῶς νὰ ἐννεήσῃσι τὴν μετριότητα αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἧτις ὑπαγορεύει τὴν ὑποστήριξιν αὐτῶν, διότι ἄλλως δυνατόν οὔτοι παρανοσοῦντες τὴν αἰτίαν τῆς παρεχομένης αὐτοῖς ὑποστήριξεως νὰ πιστεύσωσι πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶναι σπουδαῖοι ἄνθρωποι καὶ ἐκ τούτου νὰ ἀναλαμβάνωσι πρωτοβουλίας, αἱ ὁποῖαι ἐνεκα τῆς μετριότητος αὐτῶν δύνανται νὰ καταστῶσι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπιζήμια.

Ἐκ τοιούτων ἰδεῶν καὶ ἐγὼ ἐκ φόβου ἢ ἐκ μίσους πρὸς τινὰς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων, ἔστωσαν βέβαιαι οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν, ὠρμηθῆ ἡ ἐφημερίς μας ὅταν ἐνόστο προέβη εἰς ἐπικρισιν αὐτῶν καὶ εἰς ὑπενθύμισιν τῆς μετριότητός των. Ἐπιθυμοῦμεν καὶ οὔτοι νὰ ἔχωσι τὴν νόμιμον αὐτῶν ἐπιτροπὴν εἰς τὰ πράγματα τῆς πολιτείας, θέλομεν νὰ ἴδωμεν καὶ αὐτοὺς ἀπολαμβάνοντας τιμῶν καὶ εὐφημίας ἀναλόγου τῆς ἀξίας καὶ τῶν πράξεων αὐτῶν ἀλλ' ἔχομεν πεποθήσιν ὅτι ἴδωμεν συμπεράσει εἰς τὸν λαὸν πᾶσα ὑπερβολικὴ ἰδέα ἣν οὔτος περὶ αὐτῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὔτοι περὶ ἑαυτῶν δύνανται νὰ συλλάβωσιν.

Ταῦτα αἰσθανόμεθα τὸ καθῆκον νὰ εἰπωμεν πρὸς ἐκείνους καὶ περὶ ἐκείνων, μετὰ τῶν ὁποίων εὕρισκόμεθα ὄλοεν εἰς τὴν αὐτὴν κομματικὴν γραμμὴν.

Πρὸς ἐκείνους ὅμως, ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν πολιτευομένων, οἵτινες ἀναντιρρήτως περικυβερτοῦνται ὑπὸ μαθητῆος καὶ πλείστων ἄλλων ἀρετῶν αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην, οἰανδήποτε οὔτοι περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν ἔχουσι γνώμην, ἀφοῦ ἀπαξ οὔτοι ἐδήλωσαν ὅτι ἐκ νέου εἰσῆλθον εἰς τὴν πολιτικὴν σκηνὴν καὶ ἐπομένως ἔδωκαν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς πάντα πολίτην τὸ δικαίωμα νὰ ἐνασχολώμεθα περὶ αὐτῶν, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ προβῶμεν εἰς τινὰς λεπτομερεστέρας καὶ προσωπικωτέρας οὕτως εἰπεῖν ἐξηγήσεις εἰς πολιτικὰ ὅλως ἀντικείμενα ἀφορώσας.

Διότι πρὸς αὐτοὺς δὲν συμφωνοῦμεν εἰς κύρια τινα κεφάλαια πολιτικῆς δὲν ἔπεται ὅτι τοὺς μισοῦμεν ἢ δὲν τοὺς σεβόμεθα ἔστω ἐὰν ἐπιστεύομεν ὅτι οὔτοι ἐκ πολιτικῶν ἀφορμῶν μᾶς μισοῦσιν ἢ μᾶς ἐχθρεύονται. Δὲν εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες σχηματίζουσι τὰς πεποιθήσεις των περὶ τῶν πολιτικῶν μάλιστα προσώπων ἐκ τῶν αἰσθημάτων ἢ τῶν φρονημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι περὶ αὐτῶν ἐκεῖνοι.

Οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκοντες εἰμὴ νὰ συντελέσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦ ὁδοῦ τῆς γῆρας εἰς τὴν εἰλικρινῆ διαφώτισιν τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς τατριδος δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν οὔτε ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ νὰ δώσωμεν διπλώματα καλῆς διαγωγῆς εἰς τοὺς ἢ νὰ ἐκδώσωμεν καταδικαστικὰς ὑποστάσεις ἐκείνων.

Εἰλικρινῶς διαφωνοῦντες πρὸς τοὺς πρῶην ἐκ τῶν ἐδώτε πολιτικῶν ἡμῶν φρονημάτων, συμπεράσει ἡμᾶς νὰ κείναι ἀνεμνήσεις ἀνεξάλειπτοι ἀπὸ τῆν καρδίαν μας, ἐγχεῖται ἡμᾶς τὴν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΙΑΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

πεποιθήτην ότι η άνευ σπουδαίου πολιτικού λόγου αποσκίρτησις αὐτῶν ἀπὸ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Τρικούπη, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν συγκρότησιν οὐτοι συνετέλεσαν ὡς οὐδείς ἄλλος, ἠΰρουν καὶ μετέβαλον εἰς χάος τὴν ἀρχικὴν ἡμῶν διαφωνίαν ὡς πρὸς τὴν συνδιαλλακτικωτέραν πορείαν ἣν ἡμεῖς ἐνομιζάμεν ἀναγκαίαν εἰς τὰ πράγματα τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι ὁ κ. Τρικούπης εἶναι δυστυχῶς ὁ μόνος πολιτικὸς ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον ἔχομεν καὶ ὁ ὁποῖος δύναται τιμίως καὶ ἐπαξίως τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους νὰ πηδαλιουργῆται αὐτὸ ἐν μέσῳ τῶν δεινῶν καὶ κρίσιμων περιστάσεων τὰς ὁποίας τοῦτο διέρχεται. Οὗτοι ἐπισημαίνονται ὅλα τὰ κακὰ τοῦ συστήματος τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὴν πηγὴν αὐτῶν κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὴν περιωρισμένην ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν ἀνατροπὴν τοῦ γένους ἐκ τῆς δουλείας ἐξελθόντος Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀποδίδοντες αὐτῷ τὰ σφάλματα καὶ αὐτῶν τῶν οὐτιδανῶν αὐτοῦ πολιτικῶν ἀντιπάλων, ἀμειλίχτοι καὶ ἀδιάλλακτοι ἐγείρονται αὐτοῦ κατηγοροὶ κηρύττοντες διαπευσίως ὅτι μετὰ τοῦ Τρικούπη ἡ Ἑλλάς ἀπώλετο, ἄνευ αὐτοῦ ἡ Ἑλλάς σώζεται.

Πρὸς τοιαύτην πολιτικὴν δὲν ὑπάρχει ἀπλύτως δυνατὸς συμβιβασμὸς ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες φρονοῦσιν ὅτι ὄπισθεν τῆς πτώσεως τοῦ κ. Τρικούπη δὲν ὑπάρχει εἰμὴ χάος καὶ πάλιν χάος.

Πρὸς τοιαύτην ἀπόλυτον μέθοδον τοῦ πολιτεύεσθαι, μέθοδον τοῦ κατατρέφειν ἄνευ σχεδίου οἰκοδομῆς (ἐνὰ δῶταμεν εἰς τὴν πολιτικὴν ταύτην τὴν εὐφημοτέραν καὶ εὐπροσωποτέραν τῶν ἐξηγήσεων) δὲν ὑπάρχει δυνατὴ ἢ προσπέλασις οὔτε ἐκείνων οἱ ὁποῖοι φρονοῦσιν εἰλικρινῶς ὅτι ἐπὶ τῇ ὑπὸ θέσει ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Τρικούπης ἔχει τὰ ἐλαττώματά του, ἐν συνῳμῳ ὅμως εἶναι ὁ σχετικῶς δεξιότερος καὶ ὁ εἰλικρινέστερος τῶν σήμερον ἐν Ἑλλάδι πολιτευομένων.

Ἡ μέθοδος αὕτη παρέχει βεβαίως εἰς τοὺς μετρημένους ἀπὸ τῆς μεθόδου καλὸν οὗτοι καταλαμβάνουσιν ἐν τῷ Κράτει τὴν φύσει εὐκολον θέσιν τοῦ ἐπικριτοῦ χωρὶς νὰ ἀναλαμβάνωσιν ἀπ' εὐθείας οὐδεμίαν ἐπὶ τῶν πραγμάτων εὐθύνην, ἀλλὰ συγχωρηθῆτω νὰ εἰπώμεν αὐτοῖς ὅτι δὲν εἶναι οὔτε ἡ εὐθυτέρα, οὔτε ἡ πρακτικωτέρα οὔτε ἡ τῇ πατρίδι συμφερωτέρα.

Δὲν εἶναι ἡ εὐθυτέρα καθόσον οὗτοι ἀποδίδουσι τῷ κ. Τρικούπῃ παρεκτροπὰς ἐν γνώσει ὅτι δὲν εὐθύνουσιν αὐτὸν ἀλλὰ πολλάκις τοὺς ἀντιπάλους αὐτοῦ, δὲν εἶναι ἡ πρακτικωτέρα καθόσον ποιῶντες ἀφαίρεσιν τῶν πρὸ τῶν ποδῶν ἐνεργουσιν ὡσανεὶ εἰς ἄλλον ἰδανικὸν κόσμον μετεωροῦντο, δὲν εἶναι ἡ συμφερωτέρα καθόσον καταπολεμοῦντες πᾶν ὅ,τι καλὸν ἔχει ἡ πατρις κατὰ τὸ παρὸν δὲν φροντίζουσι περὶ τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων. Πολιτεία τοιαύτη ἀντιστρατεύεται προφανῶς εἰς τὰ ὑψίστα συμφέροντα τῆς πατρίδος.

Δὲν παραδεχόμεθα τὴν πολιτείαν ταύτην οὔτε τὴν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτῆς μέθοδον. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ οἰκονομικὴν καὶ ἠθικὴν ἐποψίν κατάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, μελετώντες τὰς ἐξωτερικὰς δυσχερείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν δύσκολον θέσιν τῶν πολιτευομένων ἐν τῇ πρὸς αὐτὴν ἐφαρμογῇ τοῦ φιλελευθεροτάτου τῶν γνωστῶν πολιτευμάτων, ἐξετάζοντες καὶ συγκρίνοντες τὰ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πρόσωπα, ἀπολύτως ἀποκρούμεν τὰς πολιτικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν πολιτευομένων ἐκείνων, οἵτινες ἀπαρτίζουσι δὴθεν παρὰ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐνεστώτος πολιτείας πουριτάνων καὶ ἀμειψιῶν καὶ αὐτῶν τῶν ἀκουσίων καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῶν πραγμάτων κειμένων κακῶν.

Μάτην ἀντιτάτουσιν οὗτοι ὅτι ἡ γλῶσσα ἦν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούπη μετέρχονται ὡς ἀνεξάρτητα καὶ ἀποπέπουτα μᾶλλον εἰς τὴν ἀνεξάρτητον δημοσιογραφίαν ἢ ἡμετέρα, ἣν ἀποδίδουσι εἰς πολιτικὴν κινήσιν ὑπὲρ τοῦ εἰδῆσαι τὸ ὁποῖον ἐπλάταμεν

διὰ τῆς φαντασίας ἡμῶν καὶ δὲν παύμεν θυμίζοντες, εἶναι ἡ ὠφελιμωτέρα καὶ δι' αὐτὸν τοῦτον τὸν κ. Τρικούπην πιστεύοντες ὅτι οἱ ἀναγκῶσται αὐτῶν λητμονοῦσι τὰ ἐπιθέτα καὶ τὰς κατηγορίας ἅς κατ' αὐτοῦ ἐπισημαίνουσι κατὰ παραβολὴν τῶν ἐγκωμίων, διὰ τῶν ὁποῖων ἐκθειάζουσι συνήθως τὸν κ. Δεληγιάννην ἐραυρίζόμενοι πᾶν ὅ,τι καλὸν ἐν τῷ τύπῳ περὶ αὐτοῦ λέγεται, τὸν Δεληγιάννην, τὸν ὁποῖον οὗτοι ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι σήμερον ἐνδομύχως ἀποστρέφονται θεωροῦντες αὐτὸν κοῦφον καὶ καταλλήλον μᾶλλον εἰς γελωτοποιῶν ἔργον.

Τοιαύτη πολιτεία καὶ ἂν δὲν ἦτο ἀξιόμημος δὲν εἶναι βεβαίως πρακτικὴ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κερκυραίων ἐπωφελήθη τῆς εὐκαιρίας, κατ' ἣν ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου ἀπέστειλεν ἰδίᾳ δαπάνῃ τῷ Δήμῳ Κερκυραίων δωρεάν τὸν ἀνδριάντα τοῦ μεγάλου φιλέλληρος λόρδου Γύλφορδ ἵνα πρὸς ἀνάμνησιν καὶ διαιώνισιν τῶν ἐθνικῶν ἐκείνου εὐεργεσιῶν στήθῃ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὅπου ἐκείνος ἴδρυσεν πρὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας τὴν Ἴονιον ὀνομασθεῖσαν Ἀκαδημίαν, ἣτις ἦτο προσωρισμένη τοσαύτας νὰ προσφέρῃ ἐθνικὰς ὑπηρεσίας, ἀπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως εὐχρῆν, ἣν κατωτέρω εὐχαρίστως δημοσιεύομεν πρὸς παλινέρωσιν αὐτῆς, ἐπικαλεσθῆν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς εὐχρῆς ταύτης λόγους γενικωτάτου καὶ ὑψηλοῦ συμφέροντος.

Ὡς γνωστὸν ἡ Ἀκαδημία αὕτη, ἣτις προέδρος τοῦ χρόνου εἶχε ὑποστῆ πλείστας ὄσας τροποποιήσεις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς καὶ ἠκολούθησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ λόρδου Γύλφορδ διατηρουμένη ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἐξόδων τῆς πρώην Ἴονιον Κυβερνήσεως κατηργήθη εὐθὺς μετὰ τὴν ἔνωσιν ὅταν συνεκροτήθη ἐκ τινῶν Καθηγητῶν διδάσκόντων τὴν φιλοσοφίαν τὴν γρημαίαν καὶ τὰ φυσικὰ ἐπιστήμας, μαθηματικὰ τινὰ ἀνώτερα τῆς Ἑλληνικῆς διαιτητικῆς καὶ Ἀγγλικῆς φιλολογίας καὶ τῶν μαθηματικῶν, καὶ κλάδους τινὰς τῆς Ἱατρικῆς καὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρῶν αὐτὴν ὁ τότε ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ Κουμουνοῦρου καὶ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κ. Λομβάρδος ἐνόμιζε πολὺ ἀτόπως κατ' ἡμᾶς ὅτι ἦτο προτιμωτέρον νὰ τὴν καταργήσῃ ἢ νὰ τὴν συμπληρώσῃ καὶ μεταρρυθμίσῃ ἐπὶ τὸ βέλτιον. Λέγομεν πολὺ ἀτόπως μετὰ μεγίστης ἐπιφυλάξεως καθότι ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴν ἀδικώμεν ἐκουσίως οὐδένα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴν ἀναφέρωμεν ὅτι οἱ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως τότε συνηγοροῦντες προέβαλον λόγους, οἵτινες δὲν προήρχοντο βεβαίως ὑπὸ πνεύματος δυσμενοῦς πρὸς τὸν τόπον τοῦτον.

Τότε ἐὰν καλῶς ἐνθυμώμεθα προσφάτου οὔσης τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοὺς θερμοὺς ὑποστηρικτὰς αὐτῆς, μετὰ τῶν ὁποῖων ὁ νῦν ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν κατέβη ἐξέχουσαν θέσιν, ἐγεννήθη δυσπιστία τις περὶ τοῦ παγίου αὐτῆς ἐμπνεομένη ὑπὸ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἐπὶ Προστασίας ἰσχυρότων καὶ ἀπωλεσάντων ἐκ τῆς ἐνώσεως τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ὑπαρξίν καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ, κατ' ἀκολουσίαν δὲ τῆς δυσπιστίας ταύτης ἐκείνοι ἐρύθμισαν πολλάκις τὴν διαγωγὴν τῶν ἐναντίων ἴσως τῆς πεποιθήσεως τῶν.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶδομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν Κέρκυραν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀμέσου ἀφομοιώσεως, κατὰ τῆς ὁποίας εἴμεθα τότε ἐναντίοι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁποῖου δὲν δυνάμεθα σήμερον ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ μὴν ἀναγνωρίσωμεν ὅτι οἱ ὑποστηρίζοντες αὐτὴν μᾶς ἀπήλλαξαν πολλῶν ἐνγλήσεων καὶ ἴσως κινδύνων δημοσίας τάξεως. Οὗτοι προσπαθήσαν, παροτρυνόμενοι διὰ πολιτικῶν λόγους νὰ καταστήσωσιν πάντα θεσμὸν ἀναμνησκόντα τὴν ἐπιτυχίαν τῆς προστασίας. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἐθνικῶν ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ κρίνωμεν

ἐὰν τοῦτο ἐπέτυχον πάντοτε μετὰ θυσιῶν ἀναλόγων πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ.

Μεταξὺ τῶν θεσμῶν τούτων συνεκαταριθμεῖτο καὶ ἡ ἐν Κερκύρᾳ λεγομένη Ἴονιος Ἀκαδημία. Λυπηρὸν εἶναι νὰ σκεφθῆ τις ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, ἡ ἑστία αὕτη ἐξ ἧς ὁ ὑπὸ τὸν βάρβαρον ζυγὸν τῶν Ὀθωμανῶν Ἑλλητισμὸς καὶ ἡ μόλις ἀπελευθερωθεῖσα ἐκ τῆς δουλείας μερὶς αὐτοῦ ἦτις ἀποτελεῖ τὸ νῦν ἀνεξάρτητον Βασίλειον ἐξεπέμποντο αἱ ἀκτίνες τῶν φώτων, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευσεν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου, λυπηρὸν λέγομεν νὰ σκεφθῆ τις ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο ἐπρεπε νὰ θυσιασθῆ ποτὲ εἰς ἐθνικὸς σκοποῦς. Ἐχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ κ. Λομβάρδος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συντελέσαντες εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Ἴονιος Ἀκαδημίας ὠρμήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ ἀποφύγωσιν ἐξάπαντος τὸ πνεῦμα τοῦ δουτισμοῦ τὸ πνεῦμα τῆς διχοτομίας, τὸ ὁποῖον ἐφοβούντο ὅτι ἦθελεν ἐμφυχωθῆ ἐκ τῆς ὑπάρξεως δύο Πανεπιστημίων, ἐκ τῶν ὁποῖων τὸ ἐν θᾶ εἶχεν ἔδραν τὰς Ἀθήνας τὸ δὲ ἄλλο τὴν πρωτεύουσαν τῆς πρώην Ἴονιος Πολιτείας.

Εὐχαρίστως λέγομεν ὅτι ὁ βᾶσιμος ἢ μὴ οὗτος φόβος ἐξέλιπεν ὀλοτελῶς. Μία εἰκοσιπενταετηρὶς κατ' ἣν νέα γενεὰ προέκυψεν εἰς τὸ μέσον ἀρκεῖ νομιζόμεν νὰ διασκεδάσῃ πάντα διαταγμὸν καὶ πᾶσαν ὑπόνοιαν περὶ τοιοῦτου τινος κινδύνου.

Ἄλλ' ἴσως δὲν εἶναι μόνον οὗτος ὁ λόγος ἂν καὶ ἦτο ὁ σπουδαιότερος ἕνεκα τοῦ ὁποῖου μετὰ τοσαύτης σπουδῆς προέβησαν τότε εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Ἀκαδημίας, ἦτοι τοῦ μικροῦ Ἴονιος Πανεπιστημίου.

Ἡ κατάστασις εἰς ἣν εἶχε περιέλθει τότε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς Προστασίας τὸ ἴδρυμα τοῦτο δὲν ἦτο τόσον ἀξιοζήλωτος, ἦτο δὲ βεβαίως ζήτημα ἐὰν ἐχρησίμευε πλέον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του. Δὲν νομιζόμεν οὔτε δίκαιον ἀφοῦ πολλοὶ ἐκ τῶν διδασκόντων ἐν αὐτῷ Καθηγητῶν ἀπεβίωσαν οὔτε ἀναγκαῖον νὰ περιγράψωμεν αὐτὸ οἶον τότε ὑφίστατο.

Ὅμως εἶναι βεβαίον ὅτι ἐπὶ τῆς ἐναντίον τοῦ Πανεπιστημίου ἐκείνου ταύτης ἐνστάσεως ἀντιπροτείνεται ἡ ὀρθοτάτη παρατήρησις ὅτι ἡ ἐνστασις αὕτη δὲν ἦτο λόγος καταργήσεως ἀλλὰ βελτιώσεως αὐτοῦ. Ἐὰν ἐνομιζόν τότε ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ δὲν εἶχομεν Καθηγητὰς, ἀφοῦ καὶ αὐτὸ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον στερεῖται σήμερον ἀκόμη καλῶν Καθηγητῶν, ἠδύνατο καὶ ὠφείλον νὰ προστρέξωσι εἰς εἰδικούς ἐκ τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης, ἀποροῦμεν δὲ πᾶς καὶ σήμερον ἕνεκα κακῶς ἐνοουμένης ἐθνικῆς φιλοτιμίας προτιμῶνται τῶν ξένων οἱ ἐντόπιοι πρὸς πλήρωσιν τῶν Καθηγητικῶν ἐδρῶν, εἴτε οὗτοι ἔχουσι ἢ μὴ προσόντα τοῦ διδάσκειν ἐν Πανεπιστημίῳ.

Ἐπὶ τῆς συστάσεως ἐν Κερκύρᾳ δευτέρου Πανεπιστημίου συνηγοροῦσι πάντα τὰ ὀρθὰ ἐπιχειρήματα τὰ ἐν τῇ εὐχρῇ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου περιεχόμενα.

Λόγοι ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς συστάσεως ταύτης.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη κατ' ἡμᾶς τοὺς ἀναρμοδίους πρὸς τοιαῦτα ζήτηματα νὰ ἰδρυθῆ ἐδῶ πλήρες Πανεπιστήμιον περιλαμβάνον πᾶσας τὰς ἐπιστήμας. Ἡ γνώμη ἡμῶν εἶναι ὅτι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρέπει μετὰ μεγίστης περισκέψεως καὶ πρακτικῶς οὕτως εἰπεῖν νὰ προβῶμεν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον οὔτε τὰ πρὸς τοῦτο παντοδαπὰ μέσα ὑπάρχουσι πρὸς σύστασιν ἐδῶ Ἱατρικῆς σχολῆς οὔτε ὅλων τῶν κλάδων τῆς νομικῆς ἐπιστήμης. Ἐδῶ ἠδύναμεθα νὰ κάμωμεν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης, ἐπὶ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φιλοσοφίας τοῦ δικαίου, καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

Δικαίου, συμπληρούντες αυτό βραδύτερον κα-
τά τάς ύπαγορεύσεις της πείρας και κατά τάς
δυνάμεις μας.

Ταύτα λέγομεν ζητούντες συγγνώμην πα-
ρά των επί τοιούτων αντικειμένων αρμοδιω-
τέρων ήμών.

Εν τοσούτῳ ἐφείλομεν νά προσθέσωμεν εἰς
ἕνα διά τοῦ ἱκετηρίου αὐτοῦ ἐξέθηκεν τὸ Δη-
μοτικὸν Συμβούλιον ὅτι ἡ δαπάνη πρὸς ἐγ-
καινίστην καὶ παλινόρθωσιν τῆς ἄλλοτε ποτε
Ἰονίου Ἀκαδημίας τροπολογημένη κατὰ τὸ
ἄνωτέρω ἡμῶν Πρόγραμμα δένειναι τόσον μεγά-
λη οὔτε ὑπάρχουσι πρὸς τοῦτο ἄλλαι δυσκολίαι.

Τὸ εἶκημα τοῦ δημοσίου τὸ ὅποιον ἄλ-
λοτε ἐχρησίμευεν εἰς τὴν Ἰόνιον Ἀκαδημίαν
ἀκόμη ὑφίσταται καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη οὐδε-
μίας δαπάνης πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτοῦ διὰ
τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Οἱ μισθοὶ τῶν διδασκόντων
καθηγητῶν καὶ μικρότεροι ἂν ἦσαν τῶν μι-
σθῶν τῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν
καθηγητῶν θὰ ἦσαν γενναϊότεροι ὡς ἐκ τῆς με-
γαλητέρας εὐθηνίας τῶν πρὸς ζῶσκειαν ἐν
Κερκύρᾳ ἀναγκαιῶν. Δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ κα-
λὴ θέλησις πάντων τῶν δυναμένων ἐξ ἡμῶν
καὶ τὸ πρᾶγμα καλὸν ἡμᾶς εὐκόλως ἐπιτυχάνε-
ται. Ὑπάρχει βεβαίως ἐν πρόσκομμα καὶ τοῦτο
εἶναι τὸ φῶσει ψευδοεὐδαιμονίας καὶ ἀτολμον Κερκυραίων
τινῶν, οἵτινες τὰ πάντα ἀρνούνται διότι νομί-
ζουσι ὅτι εἶναι δυσκολοκατόρθωτα.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν θελήσῃ, δὲν δυ-
νηθῆ, δὲν πιστεύσῃ εἰς τὴν ἀνάγκη τῆς πραγ-
ματοποιήσεως τῆς εὐχῆς ταύτης τοῦ Δημο-
τικῦ Συμβουλίου Κερκυραίων, ἧτις εἶναι εὐχὴ
ἑλῆς τῆς Κερκύρας, δὲν ἔχομεν τὸ Μοτσενί-
γειον κληροδόγημα, δὲν προσδοκῶμεν ἐκ τοῦ
πρὸς τὸ Δημοσίον ἐπὶ τούτου συμβιβασμοῦ ἡ-
μῶν ἀρκετὰ κεφάλαια ὥστε νά πραγματοποιή-
σωμεν αὐτὴν ἀφ' ἑαυτῶν; Ἄλλὰ καὶ ἐὰν τὰ
κεφάλαια ταῦτα δὲν εἶναι ἀρκετὰ πρὸς τοιοῦτον
σκοπὸν δὲν δύναμεθα νά καταπεισώμεν τὴν
Κυβέρνησιν νά ἤναι γενναϊότερα ἐπὶ τοῦ πρὸς
ἡμᾶς συμβιβασμοῦ οὕτως ὥστε νά καταστήτω-
μεν τὸ πρᾶγμα εὐκολώτερον; Ἐχομεν ἀκρά-
δαντον πεποιθῆσθαι ὅτι ἐὰν ἔχομεν τὴν θέλησιν
καὶ τὴν ἰκανότητα οὕτω πως συνδυάζοντες τὸ
ζήτημα τοῦτο θὰ ἐπραγματοποιήσωμεν εὐκόλως
τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ Δημοτικῦ Συμβουλίου
εἰς τὸ πείσμα τῶν ἀπαιτιοδοξῶν καὶ τῶν Πυρ-
ρωνιστῶν.

ΕΝΩΠΗΘΝ ΤΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΥΧΗ

ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ

Τὸ Δ. Συμβούλιον Κερκυραίων ἐπὶ τῇ εὐ-
καιρίᾳ τῆς δωρεάς, ἣν ἡ Πρυτανεία τοῦ Ἔθ-
νικῦ Πανεπιστημίου ἐποιήσατο τῷ Δήμῳ, ἀ-
ποστείλατα ἰδίᾳ δαπάνη τὸν ἀνδριάντα τοῦ
μεγάλου Φιλέλληγου Λόρδ Γύλφροδ, ὅπως
στήθῃ πρὸ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας εἰς
ἀνάμνησιν τῆς γενομένης ὑπ' αὐτοῦ τῆ Ἑλ-
λαδί εὐεργεσίας καὶ διαιώσιν αὐτῆς ἐν αὐτῷ
τῷ τόπῳ, ἐν ὃ μεγαλόδωρος ἀνὴρ ἐξελέξατο
πρὸς ἰδρύσιν τοῦ πρώτου καλὸν ἡμᾶς ἐπιστημο-
νικοῦ κέντρον.

Ὅμοφωνον— ὑποβάλλει εἰς τάς σκέψεις
τῆς Σ. Κυβερνήσεως τὴν ἐπομένην παράστα-
σιν.

Διατρεφόμενον τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅτι ὁ
νῦν προϊστάμενος τῆς Κυβερνήσεως ἐμφερεῖται
τῶν ἀρίστων ὑπὲρ τῆς Κερκύρας διαθέσεων,
εἰς τὴν ἦ καὶ ἄλλος κατενόηθεν εἶναι ἔχει ὁ
κόπος οὗτος ἀπέναντι τοῦ Ἑλληνισμοῦ σημα-
σίαν, καὶ κατ' ἀλλήλου τὴν στιγμήν, ὅπως
ἐκράτῃ δημοσίᾳ τὴν πάνδημον τῶν Κερκυ-
ραίων εὐχὴν, ἵνα ἡ μνήμη τοῦ Φιλέλληγου
Γύλφροδ τιμηθῇ οὐ μόνον διὰ τῆς ἀνεγέρσεως
του ἀνδριάντου ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς παλιννόθη-
σεως τοῦ ἐθνοφελούς αὐτοῦ ἔργου, οὐ τῶν
τῆν κατάρτησιν μετὰ λύπης εἶδεν ἡ Κέρκυρα
ἐπελοῦθαι ἀμὰ τῇ ἑθνικῇ αὐτῆς ἀποκατα-
στάσει.

Οἱ λόγοι δέ, ὅπως ἰδρυθῇ ἐν ταῦθα καὶ ἕτε-
ρον ἐπιστημονικὸν κέντρον, ἐκτὸς ἐκείνου τῆς
πρωτεύουσας, εἰσὶν ἤδη τοσοῦτον καταφανεῖς,
ὥστε οὐδὲν ἂν τὸ Συμβούλιον ἀμφιβάλλει, ὅτι
ἡ Σ. Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν
σκέψιν τὴν εὐχὴν ταύτην τοῦ τόπου.

Ἡ καλλιέργεια τῶν ἐπιστημῶν δύναται νά
δώτῃ εἰς τὸ ἡμέτερον Ἔθνος μεγίστην ὑπερο-
χὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων Ἔθνων τῆς Ἀνατολῆς,
ἐὰν δὲ λάβῃ τις ὑπ' ὄψει οὐ μὴν τὸν ἐλευθε-
ρον, ἀλλὰ καὶ τὸν δούλον Ἑλληνισμόν, φθάνει
κατ' ἀνάγκη εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ νῦν
Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον δὲν ἐπαρκεῖ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῆς ἑλῆς Ἑλληνι-
κῆς φυλῆς.

Ἄλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐν τῇ πρω-
τεύουσῃ συγκεντρώσεως μεγάλου ἀριθμοῦ
φοιτητῶν, οὔσης ἐπαιθητῆς ἡδὴ τῆς ἀνάγκης
πρὸς σύστασιν καὶ ἐτέρου ἐπιστημονικοῦ κέν-
τρον, ἡ Κέρκυρα, καὶ ἐνεκα τοῦ παρελθόντος
αὐτῆς καὶ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως ὡς
πρὸς τὸν δούλον Ἑλληνισμόν καὶ τῶν πολλῶν
αὐτῆς ἐτέρων πλεονεκτημάτων δικαιούται νά
ὑψώθῃ φωνήν, ὅπως συνεχίσῃ τὸ ἔργον, οὐ τι-
νος κατήρξατο ἐν στιγμῆς τοῦ Ἑθνους κρίσι-
μοις τὸ εὐγενὲς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αἰτήρημα
τοῦ ἀειμνήστου Λόρδ Γύλφροδ.

Ἡ εὐεργεσία, ἣν ἡ Σ. Κυβέρνησις τῇ πρω-
τοβουλίᾳ τοῦ διαπρεποῦς αὐτῆς Προέδρου, ἰ-
κετεύεται νά ἀπονεύμῃ εἰς τε τὸ Ἔθνος καὶ
τὴν Κέρκυραν εἶναι ἐξ ἐκείνων, ἅς θὰ ἀναγρά-
ψωσιν οἱ μεταγενέστεροι διὰ τοῦ ἀνεξαλείπτου
αἰσθήματος τῆς Ἑθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 13 Αὐγούστου 1886.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 11529
ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1886, μετατίθενται οἱ ἐ-
πόμενοι δημοδιδάσκαλοι:

Ὁ Δημ. Μαυροκέφαλος* ἐκ τοῦ Προτύ-
που τοῦ Διδακταλείου Ἑπτανήτου εἰς τὸ νο-
μαρχικὸν Ναυπλίου, ὁ Ἰω. Θεόδωτος ἐκ τοῦ
αὐτοῦ σχολείου εἰς τὸ νομαρχικὸν Κερκύρας
ἀντὶ τοῦ Κωνσταντίνου Κοκκινόρη, ἀπολυο-
μένου τῆς ὑπηρεσίας, ἐκτραζομένης αὐτῷ τῆς
ἡμετέρας εὐαρεσκείας διὰ τὴν πολυετῆ ὑπη-
ρσίαν του, ὁ Δανιὴλ Ρεγγῆς ἐκ τοῦ νομαρ-
χικοῦ σχολείου Κερκύρας εἰς τὸ Πρότυπον
τοῦ Διδακταλείου Ἑπτανήτου.

Διορίζεται ὁ δημοδιδάσκαλος Κωνσταν-
τῖνος Μαυρογιαννης εἰς τὸ Πρότυπον τοῦ αὐτοῦ
Διδακταλείου.

Ἐπίσης ὁ Ἀδάμ Σγουρῶς εἰς τὸ ἐν Γαστού-
ρι τοῦ δήμου Μεσομαριτῶν δημοτικὸν σχο-
λεῖον, ἀντὶ τοῦ Ἀνδρέου Βραδῆ, μετατιθεμέ-
νου εἰς Κάτω Μέρας τοῦ δήμου Ἀπηλιωτῶν,
ἀντὶ τοῦ Σπυριδῶνος Κατωμέρου, μετατιθε-
μένου εἰς Ἀρχαδάδες Ἰστοναίων ἀντὶ τοῦ
Σπυριδ. Κούρκουλου, μετατιθεμένου εἰς Σω-
κράκι Ἀκρολοσιτῶν, ἀντὶ τοῦ Σπυριδ. Με-
ταλληνοῦ, μετατιθεμένου εἰς Κατοῦναν Λευ-
κάδος, ἀντὶ τοῦ Σπυριδῶνος Βρετοῦ, μετατι-
θεμένου εἰς Δραγαμέστον τοῦ δήμου Ἀσταχοῦ.

Διορίζεται ὁ Νικόλαος Παπαδημητρίου εἰς
Ἀναπλάδες τοῦ δήμου Λευκιμμαίων.

Ἐπίσης ὁ Παναγιώτης Πολίτης εἰς Χλω-
μὸν Λευκιμμαίων, ἀντὶ τοῦ Γεωργίου Φιλίπ-
που, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Λευκάδι ἐπαρ-
χικὸν σχολεῖον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Ἀ-
ναστατίου Κοψιδᾶ, ἀπολυομένου τῆς ὑπηρε-
σίας προσωρινῶς, ὡς ὑπηρετοῦντος ἐν τῷ στρα-
τῷ.

Διορίζεται ὁ Στυλιανὸς Γουδέλης εἰς τὸ ἐν
Ἀργυράδες τοῦ δήμου Λευκιμμαίων δημοτι-
κὸν σχολεῖον ἀντὶ τοῦ Διονυσίου Σαγορέου,
μετατιθεμένου εἰς Σερροῦσαν Εὐπαλίου.

Ἐπίσης ὁ Σταθὸς Γόμπρος εἰς τὸ ἐν Βου-
νιατάδες τοῦ δήμου Μελιτιῶν δημοτικὸν
σχολεῖον.

Ἐπίσης ὁ Π. Μάνδαλος εἰς τὸ ἐν Γαροδ-
λάδες τοῦ δήμου Ἀπηλιωτῶν δημοτικὸν σχο-

λεῖον ἀντὶ τοῦ Ν. Μελίτα, μετατιθεμένου εἰς
Πλέσσα Τολοσσῶνος.

Ἐπίσης ὁ Κωνσταντῖνος Γουλῆς εἰς Βελο-
νάδες τοῦ δήμου Ἀπηλιωτῶν ἀντὶ τοῦ Χρή-
στου Οἰκονόμου, μετατιθεμένου εἰς Περίθειαν
τοῦ δήμου Κασωπαίων ἀντὶ τοῦ Ἀθ. Ἀρβα-
νιτάκη, μετατιθεμένου εἰς Κολλιωμένον Να-
φθίων.

Μετατίθενται ἐναλλάξ οἱ δημοδιδάσκαλοι
Σφακερῶν τοῦ δήμου Ἀκρολοσιτῶν Χαρά-
λαμπος Κοσκινιάς, ἱερεὺς, καὶ Στρινίλας τοῦ
δήμου Κασωπαίων Σταμάτιος Βλάχος.

Ἐπίσης οἱ δημοδιδάσκαλοι Ἀγίων Δούλων
τοῦ δήμου Ἀκρολοσιτῶν Χρ. Προβατᾶς καὶ
Βαλανεῖου τοῦ αὐτοῦ δήμου Γεώργιος Βανδι-
τσιάνος.

Διὰ Β. διατάγματος τῆς 3 Σεπτεμβρίου ε.
ε., ἐκδοθέντος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκο-
νομικῶν Ὑπουργοῦ, διορίσθη ταμίαις Πα-
τρῶν μετὰ βαθμοῦ τμηματάρχου β' τάξεως
ὁ Φραγκ. Μαυρομμᾶτης, πρώην ταμίαις α'
τάξεως ἀντὶ τοῦ Κωνσταντίνου Τσακωνο-
πούλου, μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ τα-
μίου Κερκύρας ἀντὶ τοῦ Ἀνδρ. Βελιαντίτου,
μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ ταμίου Σύρου
εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Χαράλ. Λάμπρου,
διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Κατὰ τινα δημοσίευσιν τοῦ Ὑπουργεῖου
τῶν Οἰκονομικῶν κατατέθησαν παρὰ τῆς Κυ-
βερνήσεως εἰς τὰς Τραπέζας διὰ τὴν ὑπηρε-
σίαν τοῦ Δημοσίου γρόσου κατὰ τὸν μῆνα
Ἰουλίον Δρ. 2,162,192:57.

Διὰ Β. Δ. ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς
Κυβερνήσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ
μηνὸς Αὐγούστου 1886 τὰ ἐξῆς:

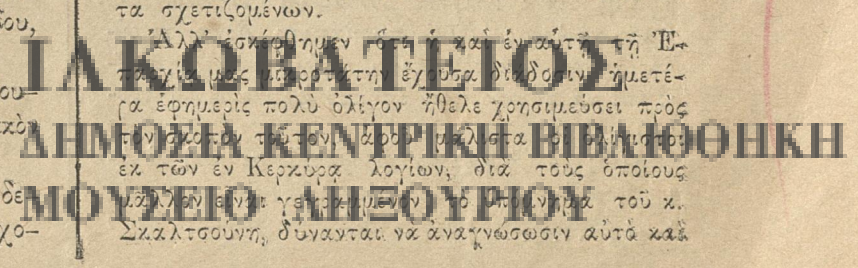
Εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐξωτερ. Δρ.	163,275
» » » τῆς Δικαιουσ. »	300,276
» » » τῶν Ἐσωτερ. »	467,387
» » » Ἑκκληστ. »	250,285
» » » Οἰκονομ. »	4,593,690

Ἐν ὅλῳ Δρ. 5,774,913

Πρὸς πληρωμὴν δὲ ἐξόδων τοῦ ἐκτάκτου
προϋπολογισμοῦ τοῦ 1886 Δρ. 5,217,445,31
ἦτοι Δρ. 4,219,218.31 τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν
Στρατιωτικῶν καὶ Δρ. 498,227 τοῦ Ὑπουρ-
γεῖου τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ γνωστός εἰς τὸ Πανελλήνιον καὶ εἰς τῶν
πρωτοτύπων συγγραφεὴν καὶ οἰκονομολόγον τῆς
σημερινῆς Ἑλλάδος κ. Ἰωάννης Σκαλτσούνης ἐ-
δημοσίευσεν ἐν τῇ ἐγκρίτῳ ἔφημερίδι τῆς Τεργέ-
στης ἐντυπον ἐπιστολήν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ
διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει Ζαππεῖου καὶ Ὑπόμνημα πρὸς τὸν μέγαν
ἐθνικὸν εὐεργέτην κ. Κ. Ζάππαν, τῶν ὁποίων ἡ
ἐκτασις δὲν ἐπιτρέπει δυστυχῶς τὴν ὀλόκληρον
αὐτῶν ἀναδημοσίευσιν εἰς τὰς στήλας τῆς ἡμε-
τέρας ἔφημερίδος. Καὶ ἐννοοῦμεν μὲν καὶ ἡμεῖς
ὅτι μεγαλητέραν ὠφέλειαν θὰ ἐπορίζοντο οἱ ἀ-
ναγνώσται ἡμῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως οἰοῦνθ' ὅτι
δημοσιεύματος προερχομένου ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ κ.
Σκαλτσούνη ἢ ὅσῃν δύναται νά παρασχη αὐτοῖς
ὁ ἀπειρος ἡμῶν κλάμος. Μάλιστα φρονούμεν ὅ-
τι θὰ ἦτο προτιμώτερον πᾶσα ἡ ἑλληνικὴ δημο-
σιογραφία ἀντὶ νά δημοσιεύσῃ τὰς ἀνοστίους καὶ
παιδαριώδεις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διατριβὰς περὶ
ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ περὶ οἰκονομολογικῶν
ζητημάτων οἵας βλέπομεν συχνάκις εἰς τὰς ἐ-
φημερίδας τῆς Πρωτεύουσας, νά ἀνετύπωση πάν-
τοτε ὅτι σπανίως οἱ ὀλίγοι λόγοι Ἑλλήνες τῆς
σήμερον δημοσιεύουσι κατὰ καιροὺς ἐπὶ διαφο-
ρων ἀντικειμένων πρὸς μεγάλα ἐθνικὰ συμφέρον-
τα σχετιζομένων.

Ἄλλ' ἐσκόπησεν τὸ ἔργον καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἑ-
τέρῃ ἡμῶν ἔφημερίδι ἐγὼ δὲ διὰ τὸν ἡμέτε-
ρον ἐφημεριὰ πολύ ὀλίγον ἤθελε χρησιμεύσει πρὸς
ἀπὸ τῶν ἐν Κερκύρᾳ λογίων, διὰ τοὺς ὁποίους
ἔλαβον ἐπὶ γὰρ καὶ μὴν ἡμεῖς ἀπερὶ τοῦ κ.
Σκαλτσούνη, δύναται νά ἀναγνώσων αὐτὰ καὶ

είς τὸ τῆς Τεργέστης ἔγκριτον Ἑλληνικὸν φύλλον.

Ἄλλ' ἐκτός τούτου ἂν ἀνευποῦμεν τὰ ἐν λόγῳ ἔγγραφα τοῦ κ. Σκαλτσούνη ἔργον δικαιοσύνης ἔργον εὐλαβείας πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τῆς συζητήσεως θά ἦτο καὶ ἡ ἀναδημοσίευσίς τοῦ κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ ἐπιδόσεως τῶν πτυχίων ὑπὸ ἐπίσης γνωστοῦ εἰς τὸ Πανελλήνιον λογίου ἀπαγγελλέντος λόγου ὅστις προεκάλεσε καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν ἐγγράφων τοῦ κ. Σκαλτσούνη. Τοῦτο δὲ ἤθελεν ἐπιβάλλεσθαι εἰς ἡμᾶς ὅχι τὸσον ἕνεκα τῆς διαφωνίας ἐπὶ τῆς ἐκπαίδευσως τοῦ θλήτους γένους, ἧτις φαίνεται προέκυψε μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ζαπτεῖου Ἐκπαιδευτηρίου ὅσον ἕνεκα φράσεων τινῶν τοῦ κ. Σκαλτσούνη ἐνδεικνυσῶν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἔσχε καὶ προσωπικὸν χαρακτῆρα.

Δὲν εἴμεθα βεβαίως οἱ ἀρμόδιοι νὰ ἐπιληφθώμεν ἡμεῖς τοῦ κυρίου ζητήματος τοῦτέστιν ἂν πρέπη καὶ δύναται τὰ κοράσια νὰ λαμβάνωσι τὴν αὐτὴν ἀνατροφὴν οἷαν καὶ οἱ νέοι, οὔτε ἂν ἀρμόζη εἰς ἐκεῖνα ἡ διὰ τῆς κλασσικῆς διδασκαλίας ἢ καὶ τῆς μυθολογίας ἐκπαίδευσίς ἢ ἂν οὐδαμῶς ἀρμόζουσι εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν αὐτῶν συστάσιν ἢ ἐκμάθησις οἷασδήποτε ἐπιστήμης καὶ τέχνης, καθὼς δὲν τολμῶμεν νὰ θιζώμεν ἐν γένει τὸ ζήτημα περὶ τῶν στοιχείων, ἀδιακρίτως τοῦ φύλου, τῆς ἐκπαίδευσως τῆς νεότητος. Ταῦτα εἶναι ζητήματα περὶ τῶν ὁποίων ἐνησχολήθησαν καὶ ἐνασχολοῦνται σοφοὶ ἄνδρες τῶν μεγάλων καὶ πεπολιτισμένων ἐθνῶν καὶ τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος τῶν μάλλον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα προηγήμενων ἐθνῶν καλῶς θὰ ἐπραττοῦν οἱ ἡμέτεροι λόγοι, ἂν παρακολουθούσιν συμβουλευόντες τὴν πιστὴν μίμησιν ἐκ μέρους ἡμῶν. Βεβαίως εἰς αὐτοὺς δὲν ἀποκλείεται ἡ περὶ τῶν τοιούτων συζήτης. Ἄλλ' εἶναι καιρὸς νομίζομεν νὰ μὴ πονοκεραλωμέν καὶ συγχάξαι νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ὅτι ἕνεκα ἱστορικῶν ἢ καὶ ἄλλων λόγων ἢ ἐκπαίδευσίς τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος γένους ἐν Ἑλλάδι ἐπιδέχεται καὶ ἀπαιτεῖ ἐιδικὸν σύστημα ἐκπαίδευσως τέως ἄγνωστον εἰς τὰ ἄλλα πεπολιτισμένα ἔθνη.

Ἄν θέσωμεν ὡς βᾶσιν καὶ ἀφετηρίαν τῶν ἐπὶ τοιούτων ὑψηλῶν ἀντικειμένων θεωριῶν ἡμῶν ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι παντοῦ ὁ αὐτὸς, ὅτι ἔχει διηλαθὴ παντοῦ τὴν αὐτὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν σύστασιν, ὅταν τὴν βᾶσιν ταύτην θέσωμεν εὐκόλον εἶναι εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας τὸ καταλληλότερον ἐκπαιδευτικὸν σύστημα νὰ ἐφαρμόσωμεν παρ' ἡμῶν διὰ τε τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας.

Ἐνὸς κυρίου ἡμεῖς πρὸ πάντων νομίζομεν ἔχομεν ἀνάγκην, ἡ ἐκπαίδευσίς τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος γένους νὰ ἦναι ὁμοιόμορρος εἰς τε τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ εἰς οἷσδήποτε ἄλλο μέρος τῆς ἐλευθέρας ἢ δούλης Ἑλλάδος ὑπάρχουσι δημόσια ἢ ἰδιωτικά Ἐκπαιδευτήρια καὶ Παρθεναγωγεῖα.

Ἄλλ' ἐκτός τούτου οἱ ἡμέτεροι λόγοι ὄφειλον καθ' ἡμᾶς νὰ ἐνασχοληθῶσι καὶ εἰς δύο ἑτερα ἀντικείμενα μελετώντες τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ὀργάνωσιν αὐτῆς προσηρότερα μέσα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς γλώσσης τὸ ἡμέτερον ἔθνος εὐρίσκειται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀπέναντι πάντων τῶν πεπολιτισμένων ἔθνων.

Εἰς τὰ ἡμέτερα σχολεῖα διδάσκειται ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα, καὶ κατὰ τοῦτο δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ὑστερώμεν ἡμεῖς οἵτινες ἐκτός τῶν ἄλλων αἰτίων τὰ ὅποια πειθοῦσιν ἔθνη τινα νὰ παραδέχωνται αὐτὴν ὡς μέρος ἀναγκαῖον τελείας ἐκπαίδευσως, ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἀντλώμεν ἐκ τοῦ ἀνεξαντλήτου ταύτης ὕλικου πρὸς πλουτισμὸν τῆς νεωτέρας καὶ νὰ βράσχωμεν τὴν ἐθνικὴν ἰδέαν εἰς τοὺς λειψῶνας ἐκείνους τῆς προγονικῆς δόξης. Ἄλλὰ διδασκόμενοι τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν καὶ κατ' ἀνάγκην τὴν Γραμματικὴν καὶ τὴν Σύνταξιν αὐτῆς οὐδέποτε ἐσκέφθημεν νὰ καταρτίσωμεν τὴν Γραμματικὴν τῆς ὑφ' ἡμῶν σήμερον καθωμολογούμενης καὶ γραφομένης.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τελείας Γραμματικῆς δὲν ἔχομεν σήμερον τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα διότι στεροῦμεθα συγγραφέων καὶ ποιητῶν ἐπιβαλόντων τοὺς κανόνας τῆς Γραμματικῆς καὶ τῆς Συντάξεως τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης, ἀλλ' ὅπωςδήποτε δὲν εἶναι οὗτος λόγος διὰ τὸν ὅποιον οἱ ἡμέτεροι λόγοι ἔπρεπε νὰ ἀδιαφοροῦσιν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο σχετίζεται καὶ τὸ ἡμέτερον δυστύχημα ὅτι ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν τοιούτους συγγραφεῖς καὶ ποιητὰς ἡ σήμερον ἡμῶν

γλῶσσα ἔχει περιορισμένα ὄρια διαδόσεως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μαθηθῶμεν μίαν τῶν νεωτέρων τῆς Εὐρώπης γλωσσῶν, ὅπως γινόμεθα καταληπτοὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ ὅπως δι' αὐτῆς μαθηθῶμεν τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν πράγματα. Τὸ δυστύχημά μας δὲν εἶναι ὅτι μαθηθῶμεν μίαν ἀλλ' ὅτι ἕκαστος ἡμῶν ἀναγκάζεται νὰ μαθηθῆναι πλείονας τῆς μίας, ἀφοῦ καὶ τὰ δημόσια καὶ τὰ ἰδιωτικά Ἐκπαιδευτήρια καὶ ἐντός καὶ ἐκτός τῆς Ἑλλάδος δὲν συμφωνοῦσι ποίαν ἐξ αὐτῶν νὰ προτιμήσωσι. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ Ἑλληνίδες καὶ τὰ Ἑλληνόπαιδα ἐπιβαρύνονται ἐκ περισσοῦ μὲ γλωσσικὰς μελέτας, αἱ ὁποῖαι δὲν στενοχωροῦσιν ἐπὶ ματαίῳ τὰ παῖδια τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Τὸ ἕτερον τῶν ἀντικειμένων ἀφορᾷ τὴν θρησκευτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἢν συνιστᾷ ὁ ἀξιώτιμος κ. Σκαλτσούνης, ὁ ὅποιος πολὺ ὀρθῶς καὶ πολὺ εὐλόγητος χωρίζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς δογματικῆς, ἧτις δυστυχῶς τυραννῇ οὐκ ὀλίγον τὰ τέκνα μας ἀνοφελῶς ἐνασχολοῦσα ἐπὶ ματαίῳ τὸν καιρὸν αὐτῶν καὶ κατακουράζουσα τὰς δυνάμεις τῶν τὰς ὁποίας ταῦτα ἠδύναντο ἐποφελότερον νὰ ἐπασχολήσωσιν. Ἡ θρησκευτικὴ ἐκπαίδευσίς δὲν συμβιβάζεται βεβαίως σήμερον πρὸς τὰς ἐπικρατούσας ἰδέας τῆς ἐποχῆς, οἳ ἔνοεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον τούτον. Ἄς ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα καταγινομένη ἐκείνου εἰρήνῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκλαϊκείσεως παρ' ἡμῶν τῆς ἐκπαίδευσως εἰς τὰ σχολεῖα, ἐφαρμόζοντες τὴν θρησκευτικὴν εἰς τὰ πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν εἰς τὸ ἱερὰτικὸν ἀξίωμα προσωρισμένων Ἐκπαιδευτήρια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αἱ πύλαι τῶν σχολείων μας ἤθελον ἀνοιχθῆναι πλατύτεραι εἰς τοὺς ἀλλοθρήσκους ὁμογενεῖς ἡμῶν.

Ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν ἐπιθυμοῦσα νὰ συντελέσῃ ὅστε καὶ ἡ Κέρκυρα νὰ πληροφῆται τηλεγραφικῶς καθεκτάστην περὶ τῶν σπουδαιότερων πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης συμβάντων συμφωνῆσε διὰ τῆς μεσιτείας ἀξιολόγου φίλου πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις Πράκτορα τῆς Ἐταιρίας Ρέουτερ ἵνα διαβιβαζῆ αὐτῇ καθεκτάστην τηλεγράφημα εἰκοσι λέξεων ἀντὶ μηνιαίας εἰσορᾶς 135 φράγκων.

Πρὸς ἀλύψιν τῆς δαπάνης ταύτης ὁ ἐκδότης τῆς Ἐφημερίδος ταύτης ἀπετάθη εἰς τοὺς Κυρίου τοῦ τύπου Ζητήσας παρ' αὐτῶν τὴν εὐτελεῖ τιμὴν τριῶν φράγκων κατὰ μῆνα, ὅπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς 10 λεπτὰ τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὅποιον ὁ ἐκδότης φροντίζει ἐν φρακίλλῳ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς ἕνα ἑκαστόν τῶν Συνδρομητῶν οἰκαδέ. Ἐξ ἐκείνων πρὸς οὐδ' ἀπετάθη ὁ ἐκδότης τινεὶς ἠρνθήσαν τὴν συνδρομὴν ταύτην μολονότι πλοῦστοι ἄνθρωποι δεῖξαντες καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην πόσον ἀξίζουσιν εἰς τὴν κοινωνίαν. Ἐκ τῆς συνδρομῆς ἐκείνων ὅμως οἵτινες ἐνόησαν ὅτι δι' ἀσημάντου θυσίας ἐβοήθουν τὴν Ἐφημερίδα μας εἰς τὴν πρόθεσιν αὐτῆς νὰ καταστήσῃ τὴν Κέρκυραν ἐνήμερον ὡς πάσας τὰς ἄλλας πολιτισμένας πόλεις εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ τρέχοντα εἰς τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις καθ' ἃς διακινεῖσθαι τὰ ἔθνη ἡμῶν συμφέροντα, δὲν ἀπετελέσθη τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τῆς πωλῆσεως τῶν τηλεγραφημάτων κατὰ τὰς ἰδοὺς εἰσπραξέων ἵνα ἐμψύχωσιν τὴν Ἐφημερίδα μας εἰς τὴν ἰδέαν ὅτι ἀζημίως καὶ τὸν ἐπόμενον μῆνα θέλει καταβάλλει τὰς πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖας φροντίδας. Ὅθεν ἀποτεινόμενοι ἐν νέου εἰς τὰ φιλοπρόδοα αἰσθήματα τῶν ἐπιεικῶν παντὸς καλοῦ παρακαλοῦμεν τοὺς δυναμένους, νὰ μᾶς βοηθήσωσι διὰ μικρᾶς αὐτῶν συνδρομῆς εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τοιαύτης κοινωφελοῦς ἐπιχειρήσεως.

Ἡ Μουσικὴ τῆς Φροῦρας ὑπὸ τῶν Ἀρχιμουσικῶν κ. Λ. Παράλληλοιτς θέλει παιανίσει σήμερον ἀπὸ τῆς 6.ης μέχρι τῆς 8.ης μ. μ. ἐν τῇ Πλατείᾳ τὰ ἐξῆς μουσικὰ τεμάχια.

1. Ἐμβατήριον
2. Τετραχορία I BRIGANTI OFFENBACH
3. Serenata IL TROMBETTIERE DI SAKKINGEN ESLEK
4. — LES BRASILIENNES AUBER
5. Ἀνάλεκτα FRA DIAVOLO AUBER
6. MARGIA INDIANA SELLERNIK
7. Ἐθνικὸς Ὕμνος

ΔΕΛΤΙΟΝ ΘΗΣΙΜΟΤΗΤΟΣ. Σεπτεμβρίου 7. Ἀγγελικὴ Πριτανέ, ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΕΡΑΦΙΩΝ ΕΡΜΗΣ.

52, ἐκ καρτίνου τῆς μήτρας—7. Δημήτριος Κόντης, ἐτῶν 69, ἐξ ὄστεοσαρκώματος (Πτωγοκομειον)—7. Χριστόδουλος Σούλης, ἐτῶν 70, ἐκ χρονίου παραλυσίας—7. Ἰωάννα Κατέχη, ἐτῶν 23, ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ—8. Βρέφος τοῦ Ἰωσήφ Βέλλα, μηνῶν 9, γεννηθὲν νεκρὸν—8. Χρῆστος Χρυσότης, ἐτῶν 1, ἐκ μεσηντερικῆς φθίσεως καὶ αἰμοδιαιλύσεως (Ὁρφانوτροφεῖον)—10. Ἐμμανουὴλ Λέβης, μηνῶν 7, ἐξ ἀτροφίας—10. Ἰσαὰκ Μανδολίν, ἐτῶν 2 1/2, ἐκ μαρρασμοῦ—11. Ἀναστασία Γκαγκάδη, μηνῶν 11, ἐκ μαρρασμοῦ—11. Εὐφροσύνη Σκούρα, ἐτῶν 36, ἐκ τυφοειδοῦς πυρετοῦ—12. Ἀναστάσιος Γερομεριάτης, ἐτῶν 32, ἐξ ἐντεροκυλῆς—22. Σοφία Δημουλά, ἐτῶν 3, ἐξ ἐντερομεσηντερικῆς φυματώσεως—13. Ἀναστασία Ψαρά, ἐτῶν 76, ἐξ ὑπερτροφίας τῆς καρδίας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
«ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ».
(ΠΡΑΚΤΟΡΙΟΝ ΡΕΟΥΤΕΡ).

ΑΘΗΝΑΙ, 24 Σεπτεμβρίου 1886 ν.
Ὁ Τσόντσιν εἶπεν ὅτι ἡ θέσις τῆς Βουλγαρίας εἶναι σοβαρὰ καὶ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ κρίσιμος, ὡς ἐκ τούτου ἠρνθήθη νὰ συζητήσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν πρὸς διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ὁμοφωνίας καὶ ἐπομένως τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης.

ΑΘΗΝΑΙ, 25 Σεπτεμβρίου ν. Ἡ Ἀνθηγεμονία φοβουμένη Ῥωσικὴν κατοχὴν ἐπέκλεσε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Σουλτάνου. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Νουβάρ πασσᾶ εἰς Λονδὶνον εἶναι νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀέριστον βᾶσιν τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Αἰγύπτου.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
Κερκύρα τῇ 13 Σεπτεμβρίου 1886.

Εἰκοσάφραγκον	δρ.	24.65—24.70
Συνάλ. Λονδ. 3μ. ἔμφορκ.	»	30.90
» » » » τραπεζ.	»	31.05
» Γαλλίας	»	123 1/2—124
» Τεργέστης	δρ.	49 1/8—49 1/2
Ἑλλῆν. Δάνειον 1881 5 0/0	δρ.	351
Λαχειοφόρο Ἑθνικῆς	»	456
Μετοχαὶ Ἴονικῆς	Διτ.	23 1/2
Τόκος προεπιλήσεως	»	5 0/0—6 0/0

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.
10 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἑλλῆν. Δάνειον 6 εκατ. Π. Δρ. 6 0/0	δρ.	89—90
» » » 25 " N. " 9 0/0	»	275—276
» » » 25 " " 8 0/0	»	265—267
» » » 4 " " 8 0/0	»	235—237
» » » 26 " " 6 0/0	»	335—337
» » » 10 " " 6 0/0	»	171—173
» » » 60 " " 6 0/0	»	438—441
» » » 120 " " 5 0/0	»	355—356
» » » 170 " " 5 0/0	»	343—346
Λαχειοφόρ. Ἑθν. Τραπεζῆς	»	452—456
Μετοχαὶ " " "	»	3990—4010
» Πιστωτ. " "	»	52—54
» Ἱππεροβασαλίας	»	—
» Λαυρίου	»	73 1/2—74
» Ἀττίπτουκῆς	»	—
Εἰκοσάφραγκον	»	24.45—24.50
Συνάλλαγμα Λονδίνου 3μ	»	30.90—31
» Γαλλίας	»	1,22—1,23

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰς τὸ Τυπογραφεῖον «Ἐρμῆς» ἀριστερόθεν τοῦ «Ἐμπορικοῦ Συλλόγου» πωλοῦνται κλήσεις ἐκτιμῆσεως ἐλαιοκάρπου μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως καὶ ἐπιδοτηρίου ἀντὶ λεπτῶν μόνον 5.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες δὲ ταύτας μετὰ τοῦ ἐλαιοκάρπου λεπτὰ 6.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΘΕΡΑΦΙΩΝ ΕΡΜΗΣ.

